

Repertoriumnummer 2022 / 7411
Datum van uitspraak 26 oktober 2022
Rolnummer 2022/AR/457

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

× Niet aan te bieden aan de
ontvanger

N°

Eindarrest

Hof van beroep

Brussel

Sectie Marktenhof

19de kamer A

Kamer voor marktzaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002953619-0001-0024-02-01-1

De **STAD KORTRIJK**, ON 0207.494.678, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, met burelen gevestigd te 8500 KORTRIJK, Grote Markt 54, appellant,

vertegenwoordigd door mr. MARTEL Bart , Anneleen Van MEULEBROUCKE en Ellen Caen, advocaten te 1050 ELSENE, Louizalaan 99

tegen

De **GEGEVENSBESCHERMINGS AUTORITEIT**, hierna GBA, onafhankelijke openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35 en met KBO-nummer 0694.679.950, geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Joos ROETS en Elke CLOOTS, advocaten te 2018 Antwerpen, Oostendestraat 38 bus 201,

Mede inzake

De **BELGISCHE STAAT, FEDERALE OVERHEIDSDIENST MOBILITEIT EN VERVOER**, vertegenwoordigd door de Minister van Mobiliteit, gevestigd te 1000 BRUSSEL, Kruidtuinlaan 50/10 en met KBO-nummer 0308.357.852, geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Frederic DEBUSSERE en Petro Denolder, advocaten te 1000 BRUSSEL, Joseph Stevensstraat 7

Gelet op de proceduristukken:

- de beslissing nr 31/2022 van 4 maart 2022 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "**Bestreden Beslissing**"),
- de dagvaarding tot hoger beroep betekend op verzoek van Stad Kortrijk op 1 april 2022,
- de conclusies en stukkenbundels neergelegd door de betrokken partijen.

Ter terechtzitting van 21 september 2022 wordt de zaak ten gronde behandeld na de discussie en het tussenarrest in verband met de gevraagde opheffing van de voorlopige uitvoerbaarheid van de Bestreden Beslissing. Na de pleidooien en de sluiting van de debatten op dit punt en wordt de zaak in beraad genomen en de uitspraak voorzien op 26 oktober 2022.

I. Feiten en procedurele voorgaanden

De uiteenzetting van de feiten kan als volgt samengevat worden. Het Marktenhof herneemt hier enkel een summier feitenrelaas. Bij de beoordeling wordt uiteraard rekening gehouden met het geheel van de feiten en de neergelegde dossierstukken van de partijen.

Op 5 november 2020 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de oorspronkelijke verweerders. Het voorwerp van de klacht betreft de identificatie van de nummerplaat toebehorend aan de klager naar aanleiding van een vaststelling door een parkeerwachter van Parko op 28 mei 2020 die resulteerde in een parkeerbon en vervolgens in een aanslagbiljet inzake de belasting op het parkeren.

De klager stelt dat de Stad Kortrijk, die sinds 1 januari 2020 zelf bevoegd is voor het parkeerbeleid, zich weliswaar heeft aangesloten bij beraadslaging FO nr. 14/2016 van 21 januari 2016, maar deze aansluiting vond plaats door middel van een overeenkomst die pas werd afgesloten op 1 september 2020 en waarin onder punt 13 is opgenomen dat de overeenkomst ingaat op 1 januari 2020. Als datum van inwerkingtreding wordt 28 augustus 2020 vermeld.

Volgens de klager beschikte Stad Kortrijk op het ogenblik van de feiten niet over de nodige machtiging om over te gaan tot de identificatie van zijn nummerplaat. De veiligheidsconsulent van de stad Kortrijk die door de klager werd gecontacteerd, verwees naar de machtiging FO nr. 18/2015 van 28 mei 2015 om de identificatie van de nummerplaat te rechtvaardigen. Deze beraadslaging betreft echter de identificatie en de bestraffing van overtreders van gemeentelijke reglementen of verordeningen en betreft niet een retributie of belasting. Dit brengt de klager tot de conclusie dat zowel oorspronkelijk verweerder 1 als verweerder 2, gedurende een aantal maanden zich op een verkeerde machtiging zouden hebben gebaseerd om de houder van een nummerplaat te identificeren via de Dienst voor Inschrijvingen van Voertuigen (DIV) waardoor aldus de bescherming van zijn persoonsgegevens zou zijn geschonden.

De eerstelijnsdienst van de GBA stelt in een mailbericht van 15 september 2020 dat in de periode tussen 1 januari 2020 en 4 september 2020 zich een juridisch probleem van toegang zou hebben gesteld in hoofde van de Stad Kortrijk tot het repertorium van de DIV voor een finaliteit die niet was afgedekt door een juiste machtiging vanwege het voormalig sectoraal comité voor de federale overheid (stuk 22 Stad Kortrijk). De eerstelijnsdienst voegt er wel aan toe dat dit gegeven niet noodzakelijkerwijze betekent dat een parkeerretributie een parkeerbelasting of parkeergeld die zouden steunen op een consultatie van persoonsgegevens in de 'verdachte periode' niet meer zou moeten worden betaald aan de stad en dit op grond van de Antigoon toets. Bovendien zegt de eerstelijnsdienst dat het gaat over een uitdovend probleem want voor de periode na 4 september 2020 is de toegang voor deze finaliteit inmiddels geregulariseerd.

De klager stelt zich toch de vraag op welke rechtsgrond Stad Kortrijk zich voor de periode van 1 januari 2020 tot 1 september 2020 baseert om persoonsgegevens betreffende de houder van een nummerplaat op te vragen bij oorspronkelijk verweerder 2 voor de identificatie van personen die door het gebruik van een voertuig, parkeerretributie, -belasting of parkeergeld schuldig zijn en op welke rechtsgrond verweerder 2 voor diezelfde periode daartoe aan Stad Kortrijk persoonsgegevens heeft verstrekt.

Op 18 januari 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

Op 29 oktober 2021 worden de oorspronkelijke verweerders gehoord door de Geschillenkamer. De klager werd behoorlijk opgeroepen teneinde aan de hoorzitting deel te nemen, doch is niet verschenen.

In aansluiting op de hoorzitting die plaatsvond, verzoekt de Geschillenkamer bij brief van 29 oktober 2021 beide verweerders om tegen uiterlijk 16 november 2021 standpunt in te nemen omtrent het volgende:

- *Hoe verhouden de beraadslagingen waarnaar is verwezen in de stukken van het geding alsook tijdens de hoorzitting zich tot de AVG?*
- *Meer bepaald, is er na in werking treden van de AVG een voldoende rechtsgrond voor de STAD KORTRIJK om op grond van een beraadslaging gegevens op te vragen bij de DIV enerzijds, en voor de FOD Mobiliteit en Vervoer, Directoraat-generaal Beslissing ten gronde 31/2022 - 5/27 Wegvervoer en Verkeersveiligheid om op grond van een beraadslaging gegevens te ontsluiten anderzijds, dit in het licht van artikel 6.1.e juncto 6.3 AVG (rechtsgrond van publiek belang) en artikel 24 AVG (verantwoordingsplicht (accountability)).*

Na de hoorzitting wordt de Bestreden Beslissing genomen.

II. Voorwerp van de vorderingen

1. Het beroep van Stad Kortrijk strekt er toe:

- *Voor wat betreft de gedwongen bewarende tussenkomst in gemeenverklaring ten aanzien van DGWVVV:*

➤ *akte te nemen van de tussenkomst ten aanzien van DGWVVV en deze vordering ontvankelijk te verklaren;*

- *Voor wat betreft de vordering tot vernietiging van de Bestreden Beslissing: de vordering tot vernietiging van de Bestreden Beslissing ontvankelijk en gegrond te verklaren en:*

➤ *in hoofdorde*

o de eigen beslissing van Uw Hof in de plaats te stellen van de Bestreden Beslissing, zonder evenwel uitspraak te doen over punten die geen deel uitmaken van de saisine en/of bevoegdheid van de Geschillenkamer en/of die niet aan de tegenspraak zijn onderworpen in de procedure voor de Geschillenkamer;

o te horen zeggen voor recht dat elke eventueel reeds genomen uitvoeringsmaatregel onmiddellijk ongedaan gemaakt moet worden;

o de publicatie van het arrest te bevelen op de website van de GBA;

o het arrest gemeen te horen verklaren aan DGWVVV;

➤ *in ondergeschikte orde*

o voor zover Uw Hof zijn arrest in de plaats zou stellen van de Bestreden Beslissing en zich toch zou uitspreken over de inhoudelijke aspecten m.b.t. het transparantie- en verantwoordingsbeginsel, op grond waarvan Stad Kortrijk werd veroordeeld in de Bestreden

Beslissing, eveneens vast te stellen, in voorkomend geval na heropening der debatten, dat Stad Kortrijk geen inbreuken heeft begaan en geen sanctie kon worden opgelegd;

- Voor wat betreft de kosten van het geding:

o Verwerende Partij in ieder geval te veroordelen tot betaling van alle kosten van het geding, met inbegrip van de dagvaardingskosten (begroot op 204,35 EUR), rolrechten en registratierechten voor het instellen van huidig beroep (begroot op 79,50 EUR) en de naderhand te begroten en te indexerende rechtsplegingsvergoedingen, deze laatste thans begroot op het basisbedrag van 1.680,00 EUR, alsook de eventuele kosten van uitvoering.

2. De GBA vraagt het Marktenhof :

Om rechtdoend met volle rechtsmacht:

- *De inhoudelijke grieven nrs. 6 tot 9 van de Stad Kortrijk ongegrond te verklaren;*
- *Dienvolgens vast te stellen dat de Stad Kortrijk inbreuken heeft gemaakt op de volgende bepalingen: artikel 5.1.a) AVG ; artikel 12.1 AVG ; artikel 14.1.a) AVG ; artikel 5.2 AVG ; artikel 24 AVG, en dit op de wijze zoals uiteengezet in de overwegingen 51 tot 95 van de bestreden beslissing nr. 31/2022 van 4 maart 2022 van de Geschillenkamer van de GBA;*
- *Tevens de procedurele grieven nrs. 1 tot 5 van de Stad Kortrijk ongegrond te verklaren;*
- *Dienvolgens de wettigheid te bevestigen van de bestreden beslissing nr. 31/2022 van 4 maart 2022, en in het bijzonder van het daarin aan de Stad Kortrijk opgelegde bevel om de verwerking in overeenstemming te brengen met de voornoemde geschonden bepalingen van de AVG, en wel binnen een termijn van twee maanden, en om de GBA daarover binnen dezelfde termijn te informeren (opgenomen in het dispositief op p. 27);*
- *In ondergeschikte orde, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:*

“Schendt artikel 10/1, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2008 ‘betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer’ de bevoegdheidsverdelende regels vervat in artikel 22 van de Grondwet en het beginsel van de wederzijdse autonomie in zoverre zij de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens bevoegd maakt voor het toezicht op de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming door de instanties vermeld in dat decreet en zodoende de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit uitsluit om toezicht te houden op de naleving van die verordening door die instanties?”
- *Hoe dan ook, te verklaren dat de vordering van de Stad Kortrijk ongegrond is;*
- *Hoe dan ook, de Stad Kortrijk te veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. het geïndexeerde basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare vorderingen;*

- *In elk geval, de dagvaardingskosten ten laste van de Stad Kortrijk te leggen.*

3. De FOD heeft ten gronde geconcludeerd en vraagt het Marktenhof:

In de beoordeling van het beroep rekening te houden met de in deze conclusie vermelde elementen

III. De Bestreden Beslissing

De beslissing van de GBA luidt samengevat als volgt:

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 100, §1, 9° WOG, de verweerders te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht met de artikelen 5.1, a); 12.1. en 14.1 a) AVG, evenals de artikelen 5.2 en 24 AVG, en wel binnen een termijn van twee maanden, en de Gegevensbeschermingsautoriteit daarover binnen dezelfde termijn te informeren.

En ook:

96. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de klager rechtstreeks worden bekendgemaakt, echter dit met vermelding van de identificatiegegevens van de verweerders gelet op het algemeen belang van onderhavige beslissing, enerzijds, en de onvermijdelijke heridentificatie van de verweerders in geval van pseudonimisering, anderzijds.

IV. Juridisch kader

Artikel 5.1.a. AVG

1. Persoonsgegevens moeten: a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

Artikel 6.1.e AVG

de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

Artikel 6.3 AVG

3. De rechtsgrond voor de in lid 1, punten c) en e), bedoelde verwerking moet worden vastgesteld bij:

a) Unierecht;

of b) lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is.

Het doel van de verwerking wordt in die rechtsgrond vastgesteld of is met betrekking tot de in lid 1, punt e), bedoelde verwerking noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend. Die rechtsgrond kan specifieke bepalingen bevatten om de toepassing van de regels van deze verordening aan te passen, met inbegrip van de algemene voorwaarden inzake de rechtmatigheid van verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke; de types verwerkte gegevens; de betrokkenen; de entiteiten waaraan en de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt; de doelbinding; de opslagperioden; en de verwerkingsactiviteiten en -procedures, waaronder maatregelen om te zorgen voor een rechtmatige en behoorlijke verwerking, zoals die voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX. Het Unierecht of het lidstatelijke recht moet beantwoorden aan een doelstelling van algemeen belang en moet evenredig zijn met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.

Artikel 12 AVG

Transparante informatie, communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene 1. De verwerkingsverantwoordelijke neemt passende maatregelen opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt, in het bijzonder wanneer de informatie specifiek voor een kind bestemd is. De informatie wordt schriftelijk of met andere middelen, met inbegrip van, indien dit passend is, elektronische middelen, verstrekt. Indien de betrokkene daarom verzoekt, kan de informatie mondeling worden meegedeeld, op voorwaarde dat de identiteit van de betrokkene met andere middelen bewezen is.

Artikel 14.1.a. AVG

1. Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie: a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;

Artikel 24 AVG

Verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke

1. Rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, treft de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Die maatregelen worden geëvalueerd en indien nodig geactualiseerd.

2. Wanneer zulks in verhouding staat tot de verwerkingsactiviteiten, omvatten de in lid 1 bedoelde maatregelen een passend gegevensbeschermingsbeleid dat door de verwerkingsverantwoordelijke wordt uitgevoerd.

3. Het aansluiten bij goedgekeurde gedragscodes als bedoeld in artikel 40 of goedgekeurde certificeringsmechanismen als bedoeld in artikel 42 kan worden gebruikt als element om aan te tonen dat de verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke zijn nagekomen.

artikel 225, §1 Decreet Lokaal Bestuur:

PAGE 01-00002953619-0007-0024-02-01-4

“De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten met een eigen rechtspersoonlijkheid die door de gemeente worden opgericht of waarin de gemeente deelneemt en die belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. [...]”;

artikel 6, §2, 2° van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen:

“§1. Het repertorium van de voertuigen is een gecomputeriseerd gegevensbestand.

Het wordt bijgehouden door het Directoraat-generaal Wegvervoer en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer.

§2. De doeleinden waarvoor de persoonsgegevens van het repertorium mogen worden verwerkt, zijn::

[...]

2° de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake de verwerving, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik of de buitengebruikstelling van een voertuig;”;

artikel 4, artikel 5, 8° en 27° en artikel 8 van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen:

“Art. 4. Binnen de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer wordt een databank van de voertuigen opgericht “Kruispuntbank van de voertuigen” genoemd.

Art. 5. De Kruispuntbank heeft tot doel om enerzijds de opspoorbaarheid van voertuigen te waarborgen [...1; en anderzijds om op elk ogenblik de eigenaar ervan, de aanvrager en de titularis van hun inschrijving te identificeren [...1 teneinde:

[...1

8° de heffing van belastingen, retributies of vergoedingen inzake de aankoop, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik, de buitengebruikstelling of de overbrenging van een voertuig mogelijk te maken;

[...1

27° de inning van belastingen, retributies, of vergoedingen voor het parkeren van voertuigen te vergemakkelijken;

Art. 8. De Kruispuntbank houdt het repertorium van de voertuigen bij zoals bepaald in de artikelen 6, 7, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen.”;

artikel 10/2 van het Vlaams decreet van 16 mei 2008 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens³, zoals ingevoerd door artikel 2 van het Vlaams decreet van 9 juli 2010 houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven:

“Met het oog op het innen van de parkeerretributies of -belastingen kunnen concessies of beheersovereenkomsten worden afgesloten.

De Vlaamse Regering, de steden en de gemeenten en hun concessiehouders en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen vragen, met toepassing van de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd, de identiteit van de houder van de nummerplaat op bij de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen.”.

Artikel 78, lid 1 AVG¹ bepaalt:

“Art. 78 Recht om een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen tegen een toezichthoudende autoriteit.

- 1. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep, heeft iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht om tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen.*
- 2. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep heeft iedere betrokkene het recht om een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen indien de overeenkomstig de artikelen 55 en 56 bevoegde toezichthoudende autoriteit een klacht niet behandelt of de betrokkene niet binnen drie maanden in kennis stelt van de voortgang of het resultaat van de uit hoofde van artikel 77 ingediende klacht.*
- 3. Een procedure tegen een toezichthoudende autoriteit wordt ingesteld bij de gerechten van de lidstaat waar de toezichthoudende autoriteit is gevestigd.*
- 4. Wanneer een procedure wordt ingesteld tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit waaraan een advies of een besluit van het Comité in het kader van het coherentiemechanisme is voorafgegaan, doet de toezichthoudende autoriteit dat advies of besluit aan de gerechten toekomen.”*

Punt (143) van de preambule stelt:

“(143) [...] Onverminderd dit recht uit hoofde van artikel 263 VWEU dient iedere natuurlijke of rechtspersoon het recht te hebben om tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit dat ten aanzien van die persoon rechtsgevolgen heeft, voor het bevoegde nationale gerecht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen. Een dergelijk besluit heeft meer bepaald betrekking op de uitoefening van met onderzoek, correctie en toestemming verband houdende bevoegdheden door de toezichthoudende autoriteit, of op de afwijzing van klachten. [...]

Artikel 47 van het EU handvest van de grondrechten stelt:

---

¹ Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.

Rechtsbijstand wordt verleend aan degenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.

Art. 33. WOG

§ 1. De geschillenkamer is samengesteld uit een voorzitter en zes leden die bestaan uit:

1° twee leden met grondige kennis op het vlak van de bescherming van persoonsgegevens;

2° twee leden met grondige kennis op het vlak van administratieve geschillenprocedures;

3° twee leden met grondige kennis op het vlak van informatieveiligheid en informatie- en communicatietechnologie.

De voorzitter van de geschillenkamer bezit in ieder geval een grondige kennis op het vlak van administratieve geschillenprocedures.

De voorzitter of één van de leden van de geschillenkamer zetelt alleen tenzij de voorzitter van de geschillenkamer beslist om met drie leden te zetelen, overeenkomstig de bepalingen van het reglement van interne orde.

§ 2. Voor het overige bepaalt het reglement van interne orde nader alles wat betreft de samenstelling van de geschillenkamer bij zittingen en de werkwijze.

Reglement van Interne Orde (RIO)

Art. 43. De bij de geschillenkamer aanhangig gemaakte dossiers worden door haar voorzitter verdeeld onder de leden van de geschillenkamer.

Het lid aan wie het dossier is toegewezen, zetelt alleen.

De geschillenkamer zetelt met drie leden indien de voorzitter daartoe beslist. Hij neemt die beslissing rekening houdend met de aard van de klacht en de inbreuk op de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens.

Het lid aan wie een dossier is toegewezen kan, rekening houdend met de omstandigheden, omschreven in het vorige lid, evenwel aan de voorzitter vragen om te zetelen met drie leden.

De voorzitter zorgt voor ondersteuning door aanduiding van ambtenaren van de administratie van de GBA, die deel uitmaken van het secretariaat van de geschillenkamer.

V. Middelen ingeroepen door de partijen

Middelen ingeroepen door de Stad Kortrijk

EERSTE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd wegens een ongeldige samenstelling van de geschillenkamer op het moment van de bestreden beslissing. Dit maakt een schending uit van het Belgische recht i.v.m. de samenstelling

VAN DE GESCHILLENKAMER EN VAN DE BEVOEGDHEID VAN (DE VOORZITTER VAN) DE GESCHILLENKAMER.

TWEEDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd omdat

- (I) DE GESCHILLENKAMER OORDEELT OVER DE RECHTSGROND VAN STAD KORTRIJK (ARTIKEL 6.1, E) AVG), HAAR TRANSPARANTIEPLICHT (ART. 5.1, A), 12.1 EN 14.1, A)) AVG EN HAAR VERANTWOORDINGSPLICHT (ART. 5.2 EN 24 AVG) EN/OF
- (II) DE GESCHILLENKAMER INBREUKEN OP DIE ARTIKELEN VASTSTELT EN BEVEELT OM DE VERWERKING IN OVEREENSTEMMING TE BRENGEN MET DIE ARTIKELEN TERWIJL STAD KORTRIJK EN DGWVVV NOOIT IN KENNIS GESTELD WAREN VAN HET FEIT DAT ZIJ TEN LASTE WERDEN GELEGD DIE ARTIKELEN TE HEBBEN GESCHONDEN EN HET DEBAT VOOR DE GESCHILLENKAMER DAN OOK NOOIT OVER DIE BEWEERDE INBREUKEN IS GEGAAN. DIT VORMT EEN OVERSCHRIJDING VAN DE SAISINE EN/OF BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENKAMER, DRUIST IN TEGEN DE ALGEMENE BEGINSLEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR (MEER BEPAALD, HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE HOORPLICHT, HET RECHT OP TEGENSpraak, HET FAIR-PLAY BEGINSEL, HET EVENREDIGHEIDSBEGINSEL EN DE (MATERIËLE) MOTIVERINGSPLICHT), EN VORMT BOVENDIEN EVENEENS EEN INBREUK OP DE RECHTEN VAN VERDEDIGING VAN VERZOEKENDE PARTIJ.

Eerste middelonderdeel in hoofdorde: met de Bestreden Beslissing heeft de Geschillenkamer haar saisine en/of bevoegdheid overschreden;

- De Klacht van Klager maakt nergens melding van een beweerd ontbreken van een rechtsgrond van Stad Kortrijk, een beweerd schending van de transparantieplicht (artikel 5.1, a), 12 en 14.1,a) AVG) of van de verantwoordingsplicht (artikel 5.2 AVG en 24 AVG) (de Geschillenkamer overschrijdt haar saisine en/of bevoegdheid)
- Ook op geen enkel ander moment in de procedure maakt de GBA duidelijk dat zij Stad Kortrijk (en DGWVVV) een beweerd inbreuk m.b.t. de “transparantieplicht” (artikel 5.1, a), 12 en 14.1.a) AVG) of de “verantwoordingsplicht” (artikel 5.2 en 24 AVG) verwijt ▪

Tweede middelonderdeel in hoofdorde: met de Bestreden Beslissing miskent de Geschillenkamer de rechten van verdediging van Stad Kortrijk, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de eerdere rechtspraak van Uw Marktenhof; Dagvaarding Stad Kortrijk, tweede en vierde grief in hoofdorde. Verzoekende Partij vraagt Uw Hof om de Bestreden Beslissing te vernietigen wegens een schending van het Belgische recht (nl. artikel 33 Oprichtingswet GBA juncto het reglement van interne orde), van de bevoegdheid van (de voorzitter van) de Geschillenkamer van de GBA, in het licht van dit eerste middel in hoofdorde.

- 1) Schending algemene beginselen van behoorlijk bestuur
- 2) Schending rechten van verdediging van Stad Kortrijk
- 3) Schending van de eerdere rechtspraak van Uw Hof

Derde middelonderdeel in hoofdorde: met de beweringen van de GBA kan geen rekening worden gehouden;

Vierde middelonderdeel in ondergeschikte orde: Verzoekende Partij verzoekt Uw Hof om, bij het afwijzen van het tweede middel in hoofdorde door Uw Hof (per impossibile)

zijn beslissing in de plaats te stellen van de Bestreden Beslissing, in voorkomend geval na de debatten te heropenen.

DERDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd omdat het bevel tot overeenstemming aan verzoekende partij onduidelijk en onnauwkeurig is. Er ligt namelijk een schending voor van Europees recht (nl. artikel 58.2, d) AVG) en een schending van algemene beginselen van behoorlijk bestuur (in casu: het motiverings-, zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel)

VIERDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd aangezien de geschillenkamer verkeerdelijk oordeelt dat zij bevoegd was, en niet de Vlaamse Toezichtcommissie. Dit standpunt van de geschillenkamer in de bestreden beslissing is in strijd met de bevoegdheidsverdelende regels en maakt in het bijzonder een schending uit van (i) de exclusieve bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten, (ii) het autonomiebeginsel en (iii) artikel 22 van de Grondwet.

Eerste middelonderdeel: enkel de VTC is bevoegd om toezicht uit te oefenen

Tweede middelonderdeel: uit artikel 22 Grondwet kan geen exclusieve toezichtsbevoegdheid voor de federale GBA worden afgeleid

Derde middelonderdeel: er is sprake van een schending van het autonomiebeginsel

VIJFDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd omdat de geschillenkamer in de bestreden beslissing een tegenstrijdig, minstens een onvolledig en in elk geval onjuist, besluit trekt over de rechtsopvolging van AGB Parko door stad Kortrijk. Dit houdt een schending in van de regels inzake algemene rechtsopvolging en druist in tegen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (in casu het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de (materiële) motiveringsplicht) en het principe van de continuïteit van de openbare dienst. Bovendien maakt de geschillenkamer een manifeste beoordelingsfout.

Eerste middelonderdeel: de GBA trekt in de Bestreden Beslissing een tegenstrijdig, minstens een onvolledig besluit over de algemene rechtsopvolging van AGB Parko door Stad Kortrijk.

Tweede middelonderdeel: de beweringen van de GBA over de algemene rechtsopvolging falen.

ZESDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN Vernietigd omdat de GBA een verkeerde analyse maakt van de verhouding rechtsgrond/beraadslaging en zij verkeerdelijk stelt dat stad Kortrijk een beraadslaging als rechtsgrond zou beschouwen voor de doorgifte van persoonsgegevens tussen stad Kortrijk en DGWVVV. Dit vormt een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (meer bepaald, het zorgvuldigheids- en (materiële) motiveringsbeginsel), alsook een manifeste beoordelingsfout.

ZEVENDE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING STELT Incorrect dat een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG, terwijl (i) een beraadslaging in het Belgisch recht een uitvoering is van de artikelen 6.2 AVG en 6.3 AVG en aldus wel degelijk een juridische draagwijdte in het licht van de AVG heeft, en (ii) de CBPL (als rechtsopvolger van de GBA) indertijd net één van de drijvende krachten was achter de invoering in de AVG van de mogelijkheid om het Belgische

SYSTEEM VAN MACHTIGINGEN EN BERAADSLAGINGEN VAN SECTORALE COMITÉS VOOR DE OVERHEIDSSECTOR TE KUNNEN BEHOUDEN. DIT GELDT DES TE MEER DAAR DE GBA IN HET KADER VAN HAAR BEVOEGDHEID BEPAALD IN ARTIKEL 35/1, §4 VAN DE WET VAN 15 AUGUSTUS 2012 HOUDENDE OPRICHTING EN ORGANISATIE VAN EEN FEDERALE DIENSTENINTEGRATOR M.B.T. DE BERAADSLAGINGEN VAN HET INFORMATIEVEILIGHEIDSCOMITÉ NOG NOOIT GESTELD HEEFT DAT “EEN BERAADSLAGING GEEN ENKELE JURIDISCHE DRAAGWIJDTE HEEFT IN HET LICHT VAN DE AVG”. BOVENDIEN BEVAT DE BESTREDEN BESLISSING MANIFESTE TEGENSTRIJDIGHEDEN M.B.T. DE BEVOEGDHEID OM BERAADSLAGINGEN VAN HET IVC TE TOETSEN. DIT MAAKT EEN SCHENDING UIT VAN HET BELGISCHE RECHT (NL. ARTIKEL 35/1, §4 WET FEDERALE DIENSTENINTEGRATOR), VAN DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR (HET RECHTSZEKERHEIDS-, VERTROUWENS-, EVENREDIGHEIDS-, ZORGVULDIGHEIDS-, EN (MATERIËLE) MOTIVERINGSBEGINSEL), ALSOOK EEN MANIFESTE BEOORDELINGSFOUT.

Eerste middelonderdeel: in de Bestreden Beslissing beweert de GBA dat een beraadslaging “geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG”, terwijl een beraadslaging in het Belgisch recht een uitvoering is van de artikelen 6.2 AVG en 6.3 AVG en aldus wel degelijk een juridische draagwijdte in het licht van de AVG heeft.

Tweede middelonderdeel: in de Bestreden Beslissing beweert de GBA dat een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG terwijl de GBA (als rechtsopvolger van de CBPL) indertijd net één van de drijvende krachten was achter de invoering in de AVG van de mogelijkheid om het Belgische systeem van machtigingen en beraadslagingen van sectorale comités voor de overheidssector te kunnen behouden na het van toepassing worden van de AVG

Derde middelonderdeel: in de Bestreden Beslissing beweert de GBA dat een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG terwijl de GBA de GBA in het kader van haar bevoegdheid bepaald in artikel 35/1, §4 van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator met betrekking tot de beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité nog nooit gesteld heeft dat “een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG”. De Bestreden Beslissing bevat bovendien manifeste tegenstrijdigheden m.b.t. de bevoegdheid om beraadslagingen van het IVC te toetsen.

ACHTSTE MIDDEL IN HOOFDORDE: DE BESTREDEN BESLISSING MOET WORDEN VERNIETIGD AANGEZIEN DE VRAAG VAN DE GESCHILLENKAMER OVER BERAADSLAGINGEN ONDUIDELIJK EN ONRECHTMATIG IS. ER IS SPRAKE VAN EEN SCHENDING VAN DE BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENKAMER VAN DE GBA EN EEN SCHENDING VAN HET EVENREDIGHEIDSBEGINSEL ALS ALGEMEEN BEGINSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR.

Verweermiddelen ingeroepen door de GBA

VOORAFGAAND (I): Uw Hof dient in volle rechtsmacht te oordelen over zowel de inhoudelijke als de procedurele geschilpunten tussen de partijen – Uw Hof is wel degelijk bevoegd om over alle juridische vraagstukken in verband met het aanhangige geschil te oordelen

VOORAFGAAND (II): betreffende de procedurele hoedanigheid van de Belgische Staat (FOD Mobiliteit & Vervoer)

EERSTE VERWEERMIDDEL: de Geschillenkamer was geldig samengesteld op het moment van de bestreden beslissing (verweer tegen de eerste grief van de Stad Kortrijk)

TWEEDE VERWEERMIDDEL: Uw Hof heeft geen rechtsmacht om te oordelen over de beslissingen van de Eerstelijnsdienst – de Stad Kortrijk heeft tijdig en afdoende kennis gekregen van de feiten en de inbreuken die haar ten laste werden gelegd en heeft zich hiertegen op een adequate wijze kunnen verweren (verweer tegen het tweede onderdeel van de tweede grief van de Stad Kortrijk)

DERDE VERWEERMIDDEL: de Geschillenkamer van de GBA is bevoegd om toe te zien op de naleving van de AVG door gemeenten, zoals de Stad Kortrijk (verweer tegen de vierde grief van de Stad Kortrijk)

VIERDE VERWEERMIDDEL: Noch de AVG noch de WOG bakenen de reikwijdte van de toetsingsbevoegdheid van de GBA af, en de Geschillenkamer is niet gebonden door een wettelijk afgebakende 'saisine' – Het staat de Geschillenkamer vrij om à charge rekening te houden met alle elementen die worden aangedragen in het contradictoir debat, op voorwaarde dat de verwerkingsverantwoordelijke afdoende gelegenheid heeft gekregen om hierover verweer te voeren – De voorliggende procedure is een 'compliance-procedure' en is geen punitieve procedure die kan/kon leiden tot een bestraffing van de Stad Kortrijk – De Stad Kortrijk heeft er belang bij dat de Geschillenkamer haar attent kan maken op alle inbreuken op de AVG die worden vastgesteld in het kader van de behandeling van de klacht – De bewering van de Stad Kortrijk, dat zij niet de gelegenheid heeft gekregen om zich tegen alle ten laste gelegde feiten en inbreuken te verweren, is sowieso niet correct – De verantwoordingsplicht vereist bovendien een actieve verantwoording vanwege de verwerkingsverantwoordelijke (verweer tegen tweede grief in globo van de Stad Kortrijk)

VIJFDE VERWEERMIDDEL: De Geschillenkamer kan beraadslagingen van het IVC evalueren in het licht van de AVG – De motieven van de bestreden beslissing zijn op dit punt geenszins tegenstrijdig – Hoe dan ook hebben de beweerde 'tegenstrijdigheden' geen impact op de bevoegdheid van de Geschillenkamer om de Stad Kortrijk met toepassing van artikel 100, §1, 9° WOG juncto artikel 58.2.d) AVG te bevelen om zich in regel te stellen met de bepalingen van de AVG die worden vermeld in het dispositief van de bestreden beslissing (verweer tegen de zevende grief van de Stad Kortrijk)

ZESDE VERWEERMIDDEL: De Stad Kortrijk dicht een incorrecte draagwijdte toe aan het rechtsfiguur van 'algemene rechtsopvolger' – De machtiging werd intuitu personae verleend aan AGB Parko, uitgaand van de eigen concrete veiligheidsgaranties van AGB Parko – Minstens strookte een loutere 'algemene rechtsopvolging' van AGB Parko door de Stad Kortrijk (zonder een verwittiging van het Comité/IVC en waarbij het Comité/IVC in het ongewisse werd gelaten over de eigen veiligheidsgaranties van de Stad Kortrijk als rechtsopvolger) niet met de aard van de verbintenisverklaring die AGB Parko was aangegaan overeenkomstig beraadslaging FO nr. 02/2016 (verweer tegen de vijfde grief van de Stad Kortrijk)

ZEVENDE VERWEERMIDDEL: De Geschillenkamer mocht terecht opmerken dat de aangehaalde beraadslagingen geen op zichzelf staande rechtsgrond vormen voor een gegevensverwerking – Nergens blijkt uit het dossier dat de klager tijdig en correct werd geïnformeerd over de rechtsgrond

voor de verwerking van diens persoonsgegevens en/of over de andere informatie vermeld in artikel 14.1 AVG – Bezwaarlijk kan aan de toezichthouder worden verweten dat zij een link legde tussen enerzijds het gebrek aan correcte machtiging en anderzijds de vastgestelde inbreuken op de informatie-, transparantie- en verantwoordingsplicht (verweer tegen de zesde grief van de Stad Kortrijk)

ACHTSTE VERWEERMIDDEL: De Geschillenkamer heeft aan de Stad Kortrijk en de FOD Mobiliteit en Vervoer de gelegenheid verstrekt om aanvullend schriftelijk standpunt in te nemen omtrent de verhouding tussen specifieke beraadslagingen, die door de Stad Kortrijk en de FOD overigens zelf werden aangehaald, en de rechtsgronden en verplichtingen uit de AVG – Er kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aan de Geschillenkamer worden verweten dat zij zich maximaal wenste te informeren alvorens haar beslissing te nemen – Er bestond geen wettelijk beletsel om de vraag te stellen, noch om ze te beantwoorden – Het stilzwijgen van de Stad Kortrijk kan niet worden toegerekend aan de Geschillenkamer (verweer tegen de achtste grief van de Stad Kortrijk)

NEGENDE VERWEERMIDDEL: De Geschillenkamer heeft zich correct gekwetend van haar bevoegdheid om de betrokken verwerkingsverantwoordelijke te bevelen om de verwerking in overeenstemming te brengen met de AVG – Van een overheid zoals de Stad Kortrijk mag worden verwacht dat zij in staat is om de AVG, na tussenkomst van de bestreden beslissing, correct te interpreteren – Uw Hof heeft geen rechtsmacht om de concrete implementatie van de bestreden beslissing te evalueren (verweer tegen de derde grief van de Stad Kortrijk)

Middelen ingeroepen door de FOD

- 1) De Geschillenkamer oordeelt dat de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG en de verantwoordingsplicht bepaald in de artikelen 5.2 en 24 AVG geschonden zouden zijn en beveelt om de verwerking in overeenstemming te brengen met die artikelen, terwijl Stad Kortrijk en de FOD Mobiliteit en Vervoer in de procedure voor de Geschillenkamer nooit in kennis gesteld geweest zijn van het feit dat zij ervan beschuldigd werden de artikelen 5.1.a, 12.1, 14.1.a, 5.2 en 24 AVG te schenden en het debat voor de Geschillenkamer ook nooit over beweerd inbreuken op deze artikelen gegaan is. Dit strookt niet met het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play-beginsel, de hoorplicht, het recht op tegenspraak en de materiële motiveringsplicht.
- 2) Het in de bestreden beslissing geformuleerde bevel op grond van artikel 100, §1, 9° WOG “dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht met de artikelen 5.1, a); 12.1 en 14.1, a) AVG, evenals de artikelen 5.2 en 24 AVG”, is in onvoldoende nauwkeurige en precieze bewoordingen geformuleerd om te weten wat er concreet gedaan moet worden, en strookt dus niet met het zorgvuldigheidsbeginsel.
- 3) De bestreden beslissing gaat uit van de onjuiste premisse dat Stad Kortrijk en de FOD Mobiliteit en Vervoer een beraadslaging als de rechtsgrond voor de doorgifte van persoonsgegevens tussen hen beschouwden. Dit strookt niet met het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

- 4) *De bestreden beslissing beweert dat “een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG”, terwijl een beraadslaging in het Belgisch recht een uitvoering is van de artikelen 6.2 en 6.3 AVG en aldus wel degelijk een juridische draagwijdte in het licht van de AVG heeft. Dit strookt niet met het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.*
- 5) *De bestreden beslissing beweert dat “een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG”, terwijl de rechtsvoorganger van de GBA (de CBPL) indertijd net één van de drijvende krachten was achter de invoering in de AVG van de mogelijkheid om het Belgische systeem van machtigingen en beraadslagingen van sectorale comités voor de overheidssector te kunnen behouden na het van toepassing worden van de AVG. Dit strookt niet met het rechtszekerheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel. Dit geldt des te meer daar de GBA in het kader van haar bevoegdheid bepaald in artikel 35/1, §4 van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator met betrekking tot de beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité nog nooit gesteld heeft dat “een beraadslaging geen enkele juridische draagwijdte heeft in het licht van de AVG”.*

VI. BEOORDELING VAN DE MIDDELEN (NIET NOODZAKELIJK IN DE VOLGORDE AANGEGEVEN DOOR DE PARTIJEN) INGEROEPEN DOOR DE STAD KORTRIJK, VAN DE VERWEERMIDDELEN VAN DE GBA EN VAN DE MIDDELEN TER ONDERSTEUNING VAN STAD KORTRIJK OPGEWORPEN DOOR DE FOD

Vooraf

1. De FOD merkt voorafgaandelijk en terecht op dat, aangezien dit een objectief contentieux is, haar gedwongen tussenkomst conform de rechtspraak van het Marktenhof louter bewarend is teneinde haar standpunten kenbaar te maken en het tussen te komen arrest aan haar gemeen te verklaren. Haar gedwongen tussenkomst is dus niet agressief; zij stelt geen vorderingen omtrent haar subjectieve rechten in.
2. Krachtens artikel 221 paragraaf twee van de GBW wordt de overheid vrijgesteld van de toepassing van administratieve geldboetes tenzij het gaat om ‘een publiekrechtelijke rechtspersoon die goederen of diensten aanbiedt op een markt’. In de Bestreden Beslissing wordt aan de Stad Kortrijk en de FOD geen geldboete opgelegd. De GBA leidt onder meer uit dit gegeven af dat het zou gaan om een zogenaamde ‘compliance procedure’ wat daar ook de betekenis van moge zijn. Er bestaat al geruime tijd discussie in België of het aangewezen is om de private en de publieke sector ongelijk te behandelen op het vlak van handhaving (ter vergelijking in Nederland kunnen overheden wel beboet worden voor inbreuken op de AVG). Echter het feit dat een overheid in België geen administratieve boete kan krijgen maakt van onderhavige procedure en bij uitbreiding de ganse klachtenprocedure voor de GBA nog geen ‘compliance procedure’. De geschillenkamer van de GBA heeft een arsenaal van corrigerende maatregelen die ze kan opleggen als drukkingsmiddel om iedere verwerkingsverantwoordelijke (ook die van de publieke sector) de regels inzake

gegevensbescherming scrupuleus te doen naleven. De Bestreden Beslissing is daar een voorbeeld van. Eens de zaak bij de geschillenkamer aanhangig is, is er geen sprake meer van een zogenaamde 'compliance procedure'. Daarvoor is dat wel het geval wanneer de eerstelijnsdienst van de GBA tussenkomt met het oog op het bereiken van een minnelijk akkoord.

3.

verhaal is wel regelmatig naar vorm en termijn ingesteld door Stad Kortrijk daarover is er geen betwisting.

Vierde middel in hoofdorde: de bestreden beslissing moet worden vernietigd aangezien de geschillenkamer verkeerdelijk oordeelt dat zij bevoegd was, en niet de vlaamse toezichtscommissie. Dit standpunt van de geschillenkamer in de bestreden beslissing is in strijd met de bevoegdheidsverdelende regels en maakt in het bijzonder een schending uit van (i) de exclusieve bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten, (ii) het autonomiebeginsel en (iii) artikel 22 van de grondwet.

In het kader van haar vierde grief betwist de Stad Kortrijk de bevoegdheid van de GBA om toe te zien op de naleving van de AVG door gemeenten. Volgens haar zou enkel de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (hierna: 'VTC') bevoegd zijn om toe te zien op de verwerking van persoonsgegevens door Vlaamse gemeenten en om klachten in dat verband te behandelen, overeenkomstig artikel 10/1, § 1, en artikel 10/7, § 4, van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: 'het e-govdecreet').

De GBA acht zich bevoegd om als federale toezichthoudende autoriteit toezicht te houden op de algemene regels, ook indien de gegevensverwerking betrekking zou hebben op een materie die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen of de gewesten valt en/of indien de verwerkingsverantwoordelijke een overheidsinstantie is die onder de gemeenschappen of de gewesten ressorteert, zelfs al heeft de betrokken deelstaat zelf een toezichthoudende autoriteit in de zin van de AVG opgericht.

Het Marktenhof overweegt als volgt:

Artikel 22 van de Grondwet, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven waarborgt, bepaalt dat beperkingen van dat recht enkel mogelijk zijn "in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald". Bovendien wordt de bescherming van dat recht gewaarborgd door "[d]e wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel". Die formulering heeft gevolgen, zowel wat de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten betreft, als inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de wetgevende en de uitvoerende macht binnen elk van die overheden.

Met die formulering werd door de grondwetgever een bevoegdheidsverdeling beoogd tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten wat de regeling van het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven betreft. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat de federale overheid bevoegd is voor het opleggen van algemene beperkingen, terwijl de gemeenschappen en de gewesten binnen hun materiële bevoegdheden bijzondere beperkingen kunnen opleggen, met eerbiediging van de algemene beperkingen. De Raad van State heeft, in navolging van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, die bevoegdheidsverdeling ook toegepast

op de regeling van de verwerking van persoonsgegevens naar aanleiding van de uitvoeringsmaatregelen van de AVG². De basisregels ter uitvoering van die verordening kunnen door de federale overheid worden vastgesteld, terwijl de gemeenschappen en de gewesten specifieke bepalingen kunnen vaststellen voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheden vallen.

Het onderhavige geschil betreft de toegang door verzoeker tot persoonsgegevens opgeslagen in een federale overheidsdatabank, namelijk de Kruispuntbank van de voertuigen, zodat sowieso ook federale materiële bevoegdheden hier in het geding zijn. De FOD Mobiliteit en Vervoer is, als verwerkingsverantwoordelijke voor de betrokken databank, overigens medegedaagde in het onderhavige geding voor het Marktenhof.

Het klopt weliswaar, zoals de Stad Kortrijk stelt, dat artikel 10/1, § 1, eerste lid, van het e-govdecreet de VTC³ bevoegd maakt “voor het toezicht op de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming door de instanties” en dat onder “de instanties” ook de (Vlaamse) gemeenten vallen. Artikel 10/1, § 1, eerste lid, van het e-govdecreet moet echter worden uitgelegd op een wijze die overeenstemt met de Grondwet en de daarin vervatte bevoegdheidsverdelende regels. In geen geval kan die decretale bepaling dus afbreuk doen aan de bevoegdheid die de GBA rechtstreeks toekomt op grond van de bevoegdheidsverdelende regels, namelijk de bevoegdheid om toezicht te houden op de naleving van de AVG.

Hetzelfde geldt uiteraard ook voor artikel 4, § 1, tweede lid, WOG, dat – in tegenstelling tot wat de Stad Kortrijk suggereert – louter de bevoegdheid van de deelstaten erkent om specifieke bepalingen (aan te nemen en) te handhaven binnen het federale kader. In geen geval kan die wetsbepaling worden uitgelegd op een wijze die ingaat tegen de grondwettelijke bevoegdheidsverdelende regels.

Bovendien zou een Vlaams decreet hoe dan ook de taken van een federale instelling, zoals de GBA, niet kunnen inperken (noch deze kunnen uitbreiden). Het beginsel van de wederzijdse autonomie impliceert immers dat de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten niet op eenzijdige wijze aan een andere overheid opdrachten kunnen geven of verplichtingen kunnen opleggen. Zo kan de Vlaamse regelgever geen taken opdragen aan een federale instelling en *vice versa*. Evenmin kan de Vlaamse regelgever taken van een federale instelling *afnemen*.

Derhalve staat vast dat de Geschillenkamer van de GBA in onderhavig geval haar bevoegdheid niet te buiten is gegaan door kennis te nemen van een klacht over de verwerking van persoonsgegevens door een Vlaamse gemeente, i.e. een “instantie” in de zin van het Vlaamse Bestuursdecreet al dan niet in samenspraak met de FOD.

Het vierde middel van de Stad Kortrijk faalt naar recht.

---

² Adv.RvS 61.267/2/AV, 27 juni over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, Parl.St. Kamer 201617, nr. 542648/1, 104-121 en 111-115.

³ Overigens is op te merken dat de oprichting van de Vlaamse toezichthouder is ingevoerd via amendementen bij het ontwerp van decreet. Deze werkwijze leidt ertoe dat de oprichting als zodanig niet voor advies aan de Raad van State is voorgelegd. Het Marktenhof merkt op dat vereist is dat ook de Vlaamse toezichtscommissie, als toezichthouder die door Vlaanderen werd opgericht, beantwoordt aan de vereisten van de AVG. Op dat vlak zijn er tijdens de parlementaire behandelingen meerdere opmerkingen geformuleerd die aangeven dat dit niet voldoende het geval zou zijn. Het betreft onder meer het feit dat de Vlaamse toezichthouder de facto afhangt van de Vlaamse regering.

Eerste middel in hoofdorde: de bestreden beslissing moet worden vernietigd wegens een ongeldige samenstelling van de geschillenkamer op het moment van de bestreden beslissing. Dit maakt een schending uit van het Belgische recht i.v.m. de samenstelling van de geschillenkamer en van de bevoegdheid van (de voorzitter van) de geschillenkamer.

Stad Kortrijk betoogt in dit middel samengevat dat de voorzitter op een niet-nader gespecificeerd moment vóór de hoorzitting van 29 oktober 2021 gekozen heeft om de zaak toe te wijzen aan een kamer van drie leden, dat de hoorzitting op 29 oktober 2021 plaatsvond met drie zetelende leden maar dat uit de Bestreden Beslissing (par. 24) volgt dat één van de drie zetelende leden van de Geschillenkamer zich tussen de hoorzitting en de beraadslaging heeft teruggetrokken uit de zaak wegens een niet-nader gespecificeerd belangenconflict waardoor uiteindelijk de Bestreden Beslissing enkel genomen werd door de voorzitter hetgeen volgens Stad Kortrijk niet kan.

“De hoorzitting d.d. 29 oktober 2021 heeft plaatsgevonden met drie zetelende leden. Tussen de hoorzitting en de beraadslaging omtrent de beslissing heeft één van de zetelende leden laten weten zich terug te trekken uit de zaak, met verwijzing naar artikel 43 WOG. Dientengevolge en aangezien de WOG een beslissing door twee leden niet toelaat, wordt deze beslissing genomen door de voorzitter, alleenzetelend (artikel 33, §1, lid 3 WOG).” (par. 24 Bestreden Beslissing).

Volgens de GBA : *gaat de Stad Kortrijk er ten eerste aan voorbij dat de voorzitter van de Geschillenkamer een discretionaire bevoegdheid heeft bij de aanwijzing van het lid (of de leden) die de zaak dienen te behandelen, hetgeen mutatis mutandis meebrengt dat hij die toewijzing ook mag wijzigen voordat de beraadslaging aanvangt. De toetsing van Uw Hof beperkt zich dan ook tot de vraag of de voorzitter zijn discretionaire ruimte heeft overschreden, quod non.*

En

Er valt überhaupt niet in te zien welk belang de Stad Kortrijk heeft bij het opwerpen van de gewijzigde samenstelling van de Geschillenkamer.

Het Marktenhof overweegt als volgt:

- Overeenkomstig artikel 33, §1, 3e lid van de Oprichtingswet GBA, houdt in de regel de voorzitter of één van de leden van de Geschillenkamer alleen zitting, tenzij de voorzitter van de Geschillenkamer beslist om met drie leden zitting te houden (artikel 33, §1, 3e lid WOG).
- Er stelt zich in onderhavig geval een probleem van legaliteit en materiële motivering: conform artikel 43 RIO (zoals hiervoor weergegeven) zetelt de geschillenkamer met drie leden indien de voorzitter daartoe beslist en de voorzitter neemt die beslissing rekening houdend met a) de aard van de klacht en b) de inbreuk op de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens. De voorzitter kan dus niet totaal discretionair beslissen om de behandeling van een zaak te ‘collegialiseren’ zoals de GBA thans voorhoudt en dat is maar logisch ook nu de geschillenkamer oordeelt over grondrechten (met name over gegevensbescherming). De beslissing van de voorzitter om onderhavige zaak te collegialiseren ligt niet voor maar uit de Bestreden Beslissing blijkt dat de voorzitter ter gelegenheid van de hoorzitting (het is daarbij volkomen duister of die nieuwe beslissing door de voorzitter werd genomen voor, tijdens of na het beraad) een nieuwe beslissing heeft genomen om te de-collegialiseren niet verwijzend naar één van beide hogervermelde

redenen maar wel omwille van a) een belangenconflict in hoofde van één van de zetelende leden en b) de onmogelijkheid om met twee leden te beslissen gelet op de WOG. Door aldus te handelen, heeft de voorzitter in strijd gehandeld met artikel 33, §1, 3e lid Oprichtingswet GBA *juncto* artikel 44, 3e lid van het reglement van interne orde en heeft hij in de Bestreden Beslissing eveneens de materiële motiveringsplicht geschonden.

- De voorzitter staat inderdaad garant voor de continuïteit van de zetelsamenstelling als element van de geloofwaardigheid van de geschillenkamer (ook al is ze geen rechtbank maar een administratief beslissingsorgaan: ze behandelt wel degelijk grondrechten) en moet dus elke afwijking op die continuïteit zorgvuldig motiveren hetgeen niet afdoende gebeurde.

De GBA stelt ook dat Stad Kortrijk “geen belang” zou hebben bij dit eerste middel in hoofdorde (m.b.t. de ongeldige samenstelling van de Geschillenkamer).

Dergelijke redenering faalt in rechte nu dgl. belangvereiste in een procedure zoals *in casu* voor het Marktenhof niet bestaat. Het belangvereiste is een toelatingsvoorwaarde voor het instellen van een rechtsvordering (*in casu* o.m. de vernietiging van de Bestreden Beslissing). Bij bepaalde procedures, bv. een administratiefrechtelijk beroep voor de Raad van State of de Raad voor Vergunningsbetwistingen, wordt vereist dat een partij ook een belang heeft bij een bepaald middel. In die gevallen wordt dat ook wettelijk bepaald (cf. artikel 14, §1, tweede lid van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Er is echter *in casu* geen enkele bepaling, noch artikel 108 WOG, noch het Gerechtelijk Wetboek, die bepaalt dat een dergelijke belangvereiste voor het Marktenhof op het niveau van het ingeroepen middel zou gelden. Dat volgt eveneens logischerwijze uit het feit dat de procedure voor het Marktenhof een unieke procedure is die niet met andere procedures kan worden vereenzelvigd:

- (i) Aangezien het gaat om de bescherming van grondrechten;
- (ii) aangezien het gaat om een “één aanleg” beroep voor een rechter van de rechterlijke orde (i.e. het Marktenhof) dat te oordelen heeft over een beslissing getroffen door een orgaan van een administratieve overheid waarvan de leden zijn aangeduid door een meerderheidsstemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en geen rechters zijn,
- (iii) vermits het Marktenhof eveneens oordeelt over de merites van de administratieve beslissing op grond van het naleven, niet enkel van de regels van de desbetreffende wetgeving, maar tevens van de regels van behoorlijk bestuur *sensu lato* en van de grondrechten *sensu lato*.

Het eerste middel van Stad Kortrijk is gegrond.

Eerste middel van de FOD en tweede middel van de Stad Kortrijk: de Geschillenkamer oordeelt dat de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG en de verantwoordingsplicht bepaald in de artikelen 5.2 en 24 AVG geschonden zouden zijn en beveelt om de verwerking in overeenstemming te brengen met die artikelen, terwijl Stad Kortrijk en de FOD Mobiliteit en Vervoer in de procedure voor de Geschillenkamer niet formeel in kennis gesteld geweest zijn van het feit dat zij ervan beschuldigd werden de artikelen 5.1.a, 12.1, 14.1.a, 5.2 en 24 AVG te schenden en het debat voor de Geschillenkamer ook nooit over beweerde inbreuken op deze artikelen gegaan is. Dit strookt niet met het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play-beginsel, de hoorplicht, het recht op tegenspraak en de materiële motiveringsplicht.

In het kader van dit middel betoogt de Stad Kortrijk, daarin ondersteund door de FOD dat zij in de loop van de procedure voor de Geschillenkamer nooit kennis heeft gekregen van de haar ten laste gelegde inbreuken en dat het voor haar nooit duidelijk geweest is waartegen zij zich had te verdedigen.

Terecht stelt de GBA dat het recht van verdediging niet vereist dat alle tenlasteleggingen bij aanvang gebundeld worden in één stuk (bv inspectieverslag of klacht).

In haar brief van 25 februari 2021 heeft de Geschillenkamer echter niet gesteld dat Start Kortrijk en FOD van enige inbreuk verdacht werden.

In de brief werd aan Stad Kortrijk en de FOD louter een “vraag” gesteld:

“de klager zich de vraag stelt op welke rechtsgrond de Stad Kortrijk zich voor de periode van 1 januari 2020 tot 1 september 2020 baseert om persoonsgegevens betreffende de houder van een nummerplaat op te vragen bij de FOD Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van personen die door het gebruik van een voertuig, parkeerretrobutie, -belasting of parkeergeld schuldig zijn en op welke rechtsgrond de FOD Mobiliteit en Vervoer voor diezelfde periode daartoe aan de Stad Kortrijk persoonsgegevens heeft verstrekt.”.

Bovendien ging die vraag dus enkel over de vraag naar de rechtsgrond bepaald in artikel 6.1 AVG en niet over de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG.

Na de hoorzitting op 29 oktober 2021 stuurt de Geschillenkamer opnieuw een brief naar betrokkenen:

Het Marktenhof herneemt hierna de relevante passage die uit die brief die vragen stelt over een rechtsgrond voor de verwerking en over de verantwoordingsplicht.

Hoe verhouden de beraadslagingen waarnaar is verwezen in de stukken van het geding alsook tijdens de hoorzitting zich tot de AVG? Meer bepaald, is er na in werking treden van de AVG een voldoende rechtsgrond voor de Stad Kortrijk om op grond van een beraadslaging gegevens op te vragen bij de DIV enerzijds, en voor de FOD Mobiliteit en Vervoer, Directoraat-generaal Wegvervoer en Verkeersveiligheid om op grond van een beraadslaging gegevens te ontsluiten anderzijds, dit in het licht van artikel 6.1.e juncto 6.3 AVG (rechtsgrond van publiek belang) en artikel 24 AVG (verantwoordingsplicht (accountability)).

Fragment uit Stuk 49 van Stad Kortrijk (brief van GK aan Stad Kortrijk en DGWVV van 29 oktober 2021)

Stad Kortrijk laat daarop op onderbouwde wijze weten geen standpunt te kunnen innemen (brief 8 december 2021 (7p.) – stuk 58 van Stad Kortrijk) wegens (samengevat door het Marktenhof) :

- *Onverenigbaarheid rechten van verdediging*
- *Onverenigbaarheid algemene beginselen behoorlijk bestuur*
- *Een toezichthoudende autoriteit kan niet van een administratieve overheid vereisen dat zij de wettigheid van een regelgevend kader aantoon wanneer zij dit kader niet zelf heeft vastgelegd, maar er louter een beroep op doet en wanneer geen begin van bewijs van en niet-conformiteit wordt aangevoerd door de klager of de toezichthoudende autoriteit zelf*
- *Overschrijding saisine Geschillenkamer*

Op geen enkel ogenblik vóór hun syntheseconclusie, zoals in de conclusie van de klager of enige andere kennisgeving van de Geschillenkamer, zijn Stad Kortrijk en de FOD ervan in kennis gesteld dat hen inbreuken op de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG verweten werden, en wat die beweerde inbreuken dan zouden zijn. Dit was evenmin het geval tijdens de hoorzitting.

Zowel in de conclusies als tijdens de hoorzitting voor de Geschillenkamer is het debat dus beperkt geweest tot de vraag naar de rechtsgrond. Het is de Geschillenkamer die in de Bestreden Beslissing het voor het eerst heeft over de transparantieplicht en zelfs oordeelt dat Stad Kortrijk en de FOD die geschonden zouden hebben.

In haar conclusie betoogt de GBA dat een beweerde schending van de transparantieplicht steeds deel uitgemaakt zou hebben van de procedure voor de Geschillenkamer, omdat dit vervat zou zitten in de bewoordingen *“het uitblijven van enige reactie spijts mijn herhaaldelijke vraag”* in de conclusie van de klager van 6 mei 2021 en in zijn verwijzing naar het feit dat zogenaamd *“Nergens is een spoor te bekennen van de verwerking van persoonsgegevens of naar de privacywetgeving.”*

Het Marktenhof kan deze stelling niet bijtreden: uit die heel summiere bewoordingen kan immers niet afgeleid worden dat de klager Stad Kortrijk en de FOD beschuldigde van schendingen van de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG. In elk geval zijn deze artikelen uit de AVG daar niet in vermeld en had de Geschillenkamer, als dit haar lezing van de conclusie van de klager was, Stad Kortrijk en de FOD schriftelijk moeten informeren van het feit dat zij door die bewoordingen beticht werden van schendingen van die betrokken wetsartikelen. De Geschillenkamer had dit *a fortiori* moeten doen doordat zij in de conclusies en tijdens mondelinge pleidooien van Stad Kortrijk en de FOD ervaren moet hebben dat zij zich niet verweerden tegen een beweerde schending van de transparantieplicht bepaald in de artikelen 5.1.a, 12.1 en 14.1.a AVG.

Het gaat zoals reeds gesteld niet om louter ‘inovereenstemming brengen of compliance’ maar wel om sancties of corrigerende maatregelen die de GBA oplegt aan de Stad Kortrijk en de FOD. De Bestreden Beslissing strookt dus op dat punt niet met het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play-beginsel, de hoorplicht en het recht op tegenspraak. Ook dit middel (het eerste van de FOD en het tweede van de Stad Kortrijk geherformuleerd) is gegrond.

VII. Gerechtskosten

De vordering van de Stad Kortrijk betreft een niet in geld waardeerbare vordering.

Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bedraagt € 1.680 (bedrag gevraagd in syntheseconclusies; art. 3 Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. W. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007, B.S. 9 november 2007).

De GBA wordt evenwel niet veroordeeld tot de door de Stad Kortrijk verrichte dagvaardingskosten, vermits dit een overbodige kost betreft. De voorliggende zaak kon immers ook (zonder dagvaardingskosten) worden ingeleid middels een verzoekschrift op tegenspraak in de zin van art. 1034ter Ger.W.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat er tussen de GBA en de Belgische Staat (FOD Mobiliteit en Vervoer) geen RPV verschuldigd is, gelet op het (louter) bewarend karakter van de tussenkomst van de Belgische Staat.

Besluit: Alle betrokkenen vragen het Marktenhof gebruik makend van haar volle rechtsmacht te oordelen inhoudelijk en ten gronde. Dit zou echter betekenen dat het Marktenhof zou oordelen over standpunten die, onder meer, niet aan de tegenspraak zijn onderworpen in de procedure voor de Geschillenkamer. Om deze reden acht het Marktenhof het in deze zaak aangewezen de Bestreden Beslissing te vernietigen op procedurele gronden en ze vervolgens terug te verwijzen naar de Geschillenkamer van de GBA, anders samengesteld.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

Rechtdoende op tegenspraak ;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

Neemt akte van de tussenkomst louter ten bewarende titel van de Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer;

Verklaart het verhaal ingesteld door de Stad Kortrijk tegen de Gegevensbeschermingsautoriteit ontvankelijk en in volgende mate gegrond:

- doet de beslissing van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit *nr. 31/2022 van 4 maart 2022* teniet op procedurele gronden;
- beveelt de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, anders samengesteld, de klacht tegen de Stad Kortrijk opnieuw te onderzoeken, met inachtneming van de overwegingen van het Marktenhof;

Veroordeelt de Gegevensbeschermingsautoriteit tot betaling van de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding € 1.680,00 verschuldigd aan de Stad Kortrijk.

Legt de dagvaardingskosten ten laste van de Stad Kortrijk.

Aldus gevonnist in openbare burgerlijke terechtzitting van de **19de kamer A**, waar aanwezig waren:

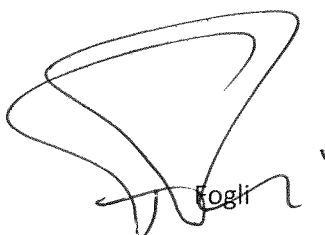
Mevr. A.M Witters,
Dhr. F. Fogli,
Dhr. O. Dugardyn,

Raadsheer,
Raadsheer,
Plaatsvervangend Raadsheer,

die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd, en waarvan het beraad is geledigd.

dhr. O. Dugardyn, Plaatsvervangend raadsheer verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Dugardyn

Fogli

Witters

Aldus uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de **19de kamer A**, Hof van Beroep te Brussel, op 26 oktober 2022

door:

Mevr. A.M Witters,
Dhr. S. De Cooman,

Raadsheer,
Griffier,

De Cooman

Witters

